ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **IDEA CZ-Chráněné dílny s.r.o.**, se sídlem Doerellova 320, Ústí nad Labem, zast. Mgr. Františkem Nesvadbou, advokátem, se sídlem Bělehradská 6, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2010, č. j. 6 Ca 362/2008 - 49,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2009, č. j. 6 Ca 362/2008 - 36, byla odmítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 9. 2008, č. j. 2008/57876-424. V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo v mezidobí ve zkráceném přezkumném řízení zrušeno, a proto již nejsou splněny podmínky žalobního řízení.

Proti uvedenému usnesení Městského soudu v Praze podal žalobce kasační stížnost s tím, že řízení mělo být zastaveno, neboť došlo k jeho uspokojení, přičemž současně mu měla být přiznána náhrada nákladů žalobního řízení. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. 12. 2009, č. j. 6 Ca 326/2008 - 46, byl žalobce vyzván, aby do 3 dnů od jeho doručení zaplatil soudní poplatek za podanou kasační stížnost, přičemž byl poučen, že v opačném případě bude řízení zastaveno. Tato výzva byla doručena zástupci žalobce dne 5. 1. 2010, který na ni nereagoval a soudní poplatek ve stanovené lhůtě nezaplatil.

Na základě těchto skutečností Městský soud v Praze usnesením ze dne 28. 1. 2010, č. j. 6 Ca 362/2008 - 49, řízení o kasační stížnosti zastavil. V odůvodnění tohoto usnesení soud uvedl, že poplatková povinnost vzniká podáním kasační stížnosti, k čemuž v daném případě došlo dne 20. 11. 2009. Protože žalobce současně s podanou kasační stížností soudní poplatek nezaplatil, byl k jeho úhradě vyzván. K této výzvě však žalobce ve stanovené lhůtě poplatek nezaplatil a neuvedl ani žádnou skutečnost, která by mu v tom bránila. Z tohoto důvodu bylo řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. c) ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), zastaveno.

Ve včasné kasační stížnosti žalobce (dále jen „stěžovatel“) namítl, že soudní poplatek byl zaplacen před nabytím právní moci napadeného usnesení, což představuje zákonný důvod k jeho zrušení. Proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2010, č. j. 6 Ca 362/2008 - 49, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní uplatňuje důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady, k nimž by musel podle § 109 odst. 3 s. ř. s. přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

Stěžovatel podal kasační stížnost z důvodu uvedeném v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Podle něj lze podat kasační stížnost mj. z důvodu nezákonnosti rozhodnutí o zastavení řízení. Stěžovatel důvodnost námitky spatřuje v tom, že soudní poplatek byl zaplacen před nabytím právní moci rozhodnutí o zastavení řízení, pročež byl na místě postup podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích.

Tato námitka není důvodná. Stěžovatel podal kasační stížnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 9. 2009, č. j. 6 Ca 362/2008 - 36, jímž byla odmítnuta jeho žaloba. Protože za kasační stížnost nezaplatil soudní poplatek, byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. 12. 2009, č. j. 6 Ca 362/2008 - 46, vyzván, aby jej zaplatil ve lhůtě do 3 dnů, jinak bude řízení o kasační stížnosti zastaveno. V usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2010, č. j. 6 Ca 362/2008 - 49, kterým bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, soud uvedl, že zmíněná výzva k zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli doručena dne 5. 1. 2010. Tomuto závěru zcela jednoznačně odpovídá obsah soudního spisu, tedy doručenka založená na č.l. 46. Protože ve stanovené třídenní lhůtě nebyl soudní poplatek za kasační stížnost zaplacen, soud prvního stupně postupoval správně, když řízení zastavil.

Usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2010, č. j. 6 Ca 362/2008 - 49, o zastavení řízení o kasační stížnosti bylo stěžovateli doručeno dne 8. 2. 2010 v 9,15 hod. Tato skutečnost vyplývá z obsahu soudního spisu; doručenka je založena na č. l. 51. Ostatně tento poznatek žádný z účastníků nepopírá. V soudním spise se dále nachází na č. l. 52 tiskopis (vzor o. s. ř. č. 072 – zaplacení soudního poplatku poplatníkem v kolcích),

kde jsou nalepeny 3 kolkové známky v celkové hodnotě 3000 Kč, přičemž je současně uvedeno, že *„vyhovuji výzvě obsažené v usnesení ze dne 29. prosince 2009 č. j. 6 Ca 362/2008 - 46 a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek (doplatek soudního poplatku).“*. Na č.l. 53 se nachází obálka, jejímž obsahem byl uvedený vyplněný tiskopis, přičemž z údajů na ní obsažených vyplývá, že byla podána k poštovní přepravě dne 8. 2. 2010. Skutečnost, že tato zásilka byla podána k poštovní přepravě dne 8. 2. 2010, potvrzuje i stěžovatel ve svém přípise ze dne 9. 2. 2010 založeném na č. l. 54. V něm se uvádí, že *„včerejšího dne jsme obdrželi usnesení ... ve věci nezaplacení soudního poplatku k podané kasační stížnosti. Tento jsme před tím uhradili téhož dne kolkovými známkami, které jsme zaslali ... prostřednictvím pošty. Vzhledem ke skutečnosti, že se za datum zaplacení SOP z procesního hlediska považuje datum předání zásilky s kolky k odeslání držiteli poštovní licence, žádáme ..., aby usnesení o zastavení řízení zrušil.“*. Tvrzenou skutečnost stěžovatel doložil kopií podacího lístku ze dne 8. 2. 2010.

Předmětem posouzení je otázka, zda v případě, kdy bylo dne 8. 2. 2010 doručeno zástupci stěžovatele usnesení o zastavení řízení, lze považovat za splnění poplatkové povinnosti a zaplacení soudního poplatku, pokud téhož dne byla dána k poštovní přepravě zásilka obsahující tiskopis s vylepenými kolky. Stěžovatel je toho názoru, že v takovém případě je lhůta zachována a soudní poplatek je tak zaplacen dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nabylo právní moci, a proto je na místě postup podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích. Judikatura Nejvyššího správního soudu k tomu zaujala odlišné stanovisko, a proto Nejvyšší správní soud názor stěžovatele nesdílí.

Podle § 9 odst. 7 věty prvé zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Toto ustanovení interpretoval Nejvyšší správní soud nejprve ve svém rozsudku ze dne 29. 3. 2007, č. j. 5 Afs 112/2006 - 41, publikovaném pod č. 1218/2007 Sb. NSS. V něm se uvádí, že *„učinil-li žalobce platbu soudního poplatku vylepením kolkových známek přímo na podatelně soudu v den, kdy usnesení o zastavení řízení pro nesplnění poplatkové povinnosti nabylo právní moci, je namístě postup soudu dle § 9 odst. 7 zákona ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.“* Tento závěr byl blíže rozveden v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 - 172, který je dostupný na www.nssoud.cz. Podle tohoto judikátu *„stanoví-li zákon (§ 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích), že soudní poplatek lze zaplatit dříve, než usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nabylo právní moci, nejde tu o stanovení lhůty ani zákonné ani soudcovské. Nelze proto užít dobrodiní speciálního § 40 odst. 4 s. ř. s. o tom, že lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty zasláno soudu prostřednictvím držitele poštovní licence. V takovém případě je okamžik zaplacení určen teprve znehodnocením (obliterací) kolkové známky soudem, i kdyby podání obsahující kolkové známky bylo držiteli poštovní licence předáno včas.“*. V podrobnostech lze odkázat na bližší odůvodnění tohoto rozsudku, přičemž je třeba doplnit, že jeho závěry prošly testem ústavnosti v řízení u Ústavního soudu vedeném pod sp. zn. I. ÚS 1306/08.

V dané věci zástupce stěžovatele předal podání s vylepenými kolkovými známkami k poštovní přepravě dne 8. 2. 2010. Tato zásilka však byla Městského soudu v Praze doručena dne 9. 2. 2010, což vyplývá z údajů obsažených na č.l. 52 spisu, kde je na předmětném tiskopisu otištěno podací razítko podatelny soudu s datem 9. 2. 2010 a ručně

psaným údajem „*9.00 obálka*“. Usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nicméně nabylo právní moci dne 8. 2. 2010 a tento den byl také poslední pro zaplacení soudního poplatku. V intencích shora uvedené judikatury tedy nebyl zaplacen soudní poplatek tak, aby mohlo být přistoupeno k postupu podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích. Jen na okraj Nejvyšší správní soud poznamenává, že lhůta k zaplacení soudního poplatku sice uplynula dne 8. 1. 2010, nicméně vzhledem k datu vydání (28. 1. 2010) a doručení kasační stížností napadeného usnesení (8. 2. 2010) je zřejmé, že stěžovateli byla fakticky dána lhůta v rozsahu několika týdnů k tomu, aby soudní poplatek zaplatil.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že důvody podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nejsou dány, pročež kasační stížnost není důvodná. Proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 a § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalovanému v souvislosti s řízením o kasační stížnosti žalobce žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. července 2010

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu